

Tou latje löme *(Autor: Nis Albrecht Johannsen d. J.)*

Wat en häi, wat en häi!
Üüs suurt schäip heet löme fungen;
Jüst di däi, jüst di däi,
As da jarste loosche süngen.
Tou latje löme,
linj suurt än iinj wit;
Tou latje löme,
linj aw ark sid.

As dåt wääder moi än nat,
Spaale's, as ik wiitj ai wat.
Dan baase's riin wil
E feen ap än dil,
Ouer åål da klunke,
Ouer da möljwjarpsbunke;
Uk trinam e kööl
Gungt et wälj sü njööl.
Ouers teelt dåt suurt mam:
„Kam nü smuk, kam!“
Sü gungt et önj e fliiene fård,
Dåt arken duch di jarste wårt.

Dan foue's wat tu dränken;
Huum hiirt's dan fåli slänken.
Dåt suurt forålem, hü't ham dan wjart;
Hü as et tupåås, hü gungt dan di stjart.
Ik stönj deer dan bai än tånk: dåt as was!
Dåt jeeft duch ninte, wat njütier as
As tou latje löme,
linj suurt än iinj wit;
Tou latje löme –
linj aw ark sid.

(In: Johannsen, Nis Albrecht. 1956. *Beerid*. Naibel: Andresen. S. 63.) [Auch in: *Stobe an kiming*, S. 15]